

9 agost del 1962

Estimat Pere:

Amb gran sorpresa, i alegria a la vegada, vaug rebre ahir la teva carta del dia 4, molt més aviat de la que esperava. Llàstima que el seu contingut, tant ple del neguit i les preocupacions que no et deixen viure tranquil, ens deixi el cor contristat.

Crec que el teu temperament -heretat sense dubte de la mare- va mena més enllà de les realitats. Tot es possible, en aquesta vida, àdhuc que en Messeguer es faci enrera de les seves promeses. Però encara que admeti aquesta possibilitat, pesen molt més en les meves consideracions els fets concrets en que aquest amic està compromès. Es a dir, després d'haver-hi parlat, davant els testimonis de la seva esposa i dels seus sogres, no em cap al magí que pugui fer una marrada i deixar-te estacat. Seria una cosa inexplicable i pel que tu mateix em dius, el criteri dels que el coneixen és el mateix que tinc jo.

Es del tot punt necessari que t'asserenis, que et tranquilitzis i que puguis dur endavant el molt que encara has de fer -i el temps passa de pressa- sense dubtes ni capteniments: amb decisió! La nostra és molt ferma, i si és donava el cas de que haguessis d'emprendre el viatge amb els teus propis medis, no et desanimis, entre tots mirarem d'ajudar-te. Si em feies dir com i de quina manera, no sabria contestar-te, però pensa que arribariem a qualsevol sacrifici per tal de no veure frustrada una il·lusió que ~~xxx~~ que si fallava, seria la ruina moral meua i de la mare.

Consultaré en Vidal, sobre la conveniència de fer el viatge en les millors condicions possibles. El teu amic Marinello t'aconsellarà també. La ruta Mèxic, Nova-York, l'Havre Barcelona, encara que sortis al mateix cost de la Mèxic-Veracruz-Bilabo, em sembla la mes convenient, pel fet de fer el desembarc a Barcelona. Les molesties, si fa no fa. En fer els càlculs, heu de tenir present que el viatge de Bilbao a Barcelona ve a costar, els cinc que sou, unes 3500.- pessetes.

Adjunto a la present unes notes aparegudes abans d'ahir a la premsa, que es refereixen als estrangers que desitjen residir a Espanya. Les normes t'afecten, si vens com estranger i, en certs aspectes, t'afavoreixen, per tal com les coses que pots emportar-te son més de les que creu el teu amic empleat a l'Agència de viatges. Es possible que ja en tinguin notícia, però com que la publicació es tant recent, qui sap si les desconeix i li poden ésser d'interès.

T'adreço aquestes ratlles a cuita-corrents, sense que això m'estalvi la carta del diumenge. Si rebs aquesta tres o quatre dies abans, potser t'ajudarà a apaivagar els teus nervis.

La mare viu, també, desassossegada esperant-vos. No pas perquè no mesurem la magnitud de l'esdeveniment; el tomb que donarà la nostra vida. Però ara ja no sabriem resignar-nos a renunciar a la magnífica aventura.

Una abraçada ben forta per tots, fins diumenge.